

EUGEN KOKOT

GALERIJA
FORUM

KULTURNO INFORMATIVNI
CENTAR ZAGREB
TESLINA 16, tel. 421-144

7. 4. – 29. 4. 1988.

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM
KULTURNO
INFORMATIVNI
CENTAR ZAGREB
Teslina 16, tel. 421-144

Za izdavača
For the publisher
MILAN BREZAK

Urednik kataloga
Catalogue editor
VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor
Preface
MLADENKA ŠOLMAN

Grafički urednik
Graphical super vision
IVICA STANČIN

Prijevod na engleski
Translation into english
NADA ŠOLJAN

Fotografije
Photographies
NINO VRANIĆ

Likovna postava
Arrangement of exhibits
EUGEN KOKOT
VIŠNJA KNEZOCI

Plakat
Poster design
IVICA STANČIN
EUGEN KOKOT

Tisak plakata
Printing of posters
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Tehnička postava izložbe
Technical layout
ŽELIMIR MARTINJAK

Tisak
Printed by
VJESNIK – AGENCIJA ZA MARKETING

Naklada
Edition
500

E. Kokot

Malo je slikara srednje generacije u čijem se djelu oblikovao tako zaseban, pun povjerenja i sugestivan odnos prema prirodi-pejzažu kao što je to slučaj s djelom Eugena Kokota. Pejzažu je pristupio kao organski živom cjelini – sudbonosnoj podjednako za život i za slikarstvo.

Iako Kokotovo profesionalno formiranje 60-tih godina započinje u vrijeme dominantnog iskustva enformela u nas i nastavlja se u vremenu predmetno orijentiranog pop-arta koji, kako to ističe Rolf Wedewer, svojim »programom vanjštine« prekida do tada nedvojbeno prevlast apstrakcije, slikar se opredijelio za sistem znakova, elementaran postupak iznalaženja plastičkih adekvata stvarnosti kojima će izgraditi samosvojni plastički organizam čvrste organizacije i jasno, evokativnog sazvučja.

Kokotovo povjerenje u prirodu i njezinu nerazgradivu suštinu manifestiralo se u tektonici i jedinstvu plohe čvrstih profilacija, naglašenih jezgri, bogate fakture u kojima se preimenovana i sublimirana prepoznavala tvornost i vitalnost pejzažnih činjenica. Taj, reklo bi se, optimistički uzgon u gradnji i konstrukciji slike, u preglednosti i jasnoći njezine strukture i ujedinjavajućoj jedinstvenosti njezine energije, početkom 80-tih godina doživljava postupne promjene. Stanoviti 'postmoderni impuls' osjetio se u novim konfiguracijama krajolika koje su nastajale udarima dubinske energije što je načinjala i prestrukturirala stare. Ambлемatski karakter ranijih djela, čvrst, nerazgradiv, trajan, apsolutizirani supstrat stvarnosti postao je »polje sila i napetosti« u kojima upitnost smjenjuje sigurnost i na neki način potresa herojsku sintagmu nepomućenog pouzdanja.

Na tom putu razvoja Kokotova djela indikativna je bila izložba u Galeriji Forum, 1983. godine. Već je tada Vladimir Maleković uočio da su Kokotov uvid u motiv, kao i njegova obrada naizmjenično sitnozorski i planetarni, što je najavljivalo s jedne strane upućenost »neposrednijem iskustvu stvari«, s druge pak određenju pejzaža u ozračju kozmičke cjelovitosti. Tendencija obilju, višeznačnosti; nastojanje da se mnoštvo uzastopnih pozicija sagleda odjednom, očitovale se kao težnja suglasju u cjelini koja ne poštiva već artikulira različitosti. Snažni, barokizirajući ritam površine u kontrapunktnom rasporedu fasetirane plohe najavljivao je proces obnove, pejzaž u kome identifikacija bića i prirode postaje sve prisutnija, njezin izraz sve spontaniji. Kokotovi krajolici postali su propusni za onu vrstu osjećajnosti koja prodire u dubinu nepoznatih životnih temelja i opskrbljuje nas novim spoznajama.

Priroda je zadobila univerzalni status i u njoj se konkretiziraju naše nade i strahovi. Snažnim plastičkim ritmovima gotovo da demonstrira neobuzdanu silovitost ritmova prirode i života, njihova suglasja i oporbe, u prostornom kretanju koje je istovremeno centrirano i bez granica. Uspio je da misterij iskona poput žara zaiskri na njegovim platnima ne kao retorička fraza, već živa, pokretljiva stvarnost slike koja upućuje izvornoj punoći, bujnosti, egzotizmu dionizijske vitalnosti i tajanstvenosti obzora što ga najavljuje. Mitske i arhetipske konotacije vezane su za osobitosti rukopisa, kolorističke ekspresije i dramaturgiju plastičkog događanja u kojima se osjeća vitalni elan početaka i u kome se »nada za spasenjem hrani od čežnje za izgubljenim rajem«. Međutim, svijest postojećeg i impuls imaginacije u Kokotovu slikarstvu ne skiciraju sigurna skloništa po mjeri znanih mjesta. Ono je slika traženja, plovidbe, nevremena; kretanje i potvrđivanje; podjednako stanje izloženosti kao i moguće mjesto sigurnosti. Naposljetku, projekt u kojemu i »memorija« ima udjela kao referencijalno mjesto koje usmjerava, podupire i proširuje iskustvo čovjeka.

Ono po čemu ovaj ciklus Kokotovih slika postaje primjeran svakako je superiorni iskaz »konfliktne dvojnosti« inherentne stvarima i pojavama, prirodi i životu koja traži razrješenje, premošćivanje »ambisa između prakse i sreće« (Adorno). Manifestni vitalizam i plastički aktivizam Kokotova djela sredstva su kojima se razmrvljena i ugrožena stvarnost čovjeka i svijeta okuplja u traženju međusobnog sporazuma u dramatičnoj, polifonijskoj strukturi slike, postajući izdvojeno i osobito mjesto našeg suvremenog pejzažnog slikarstva.

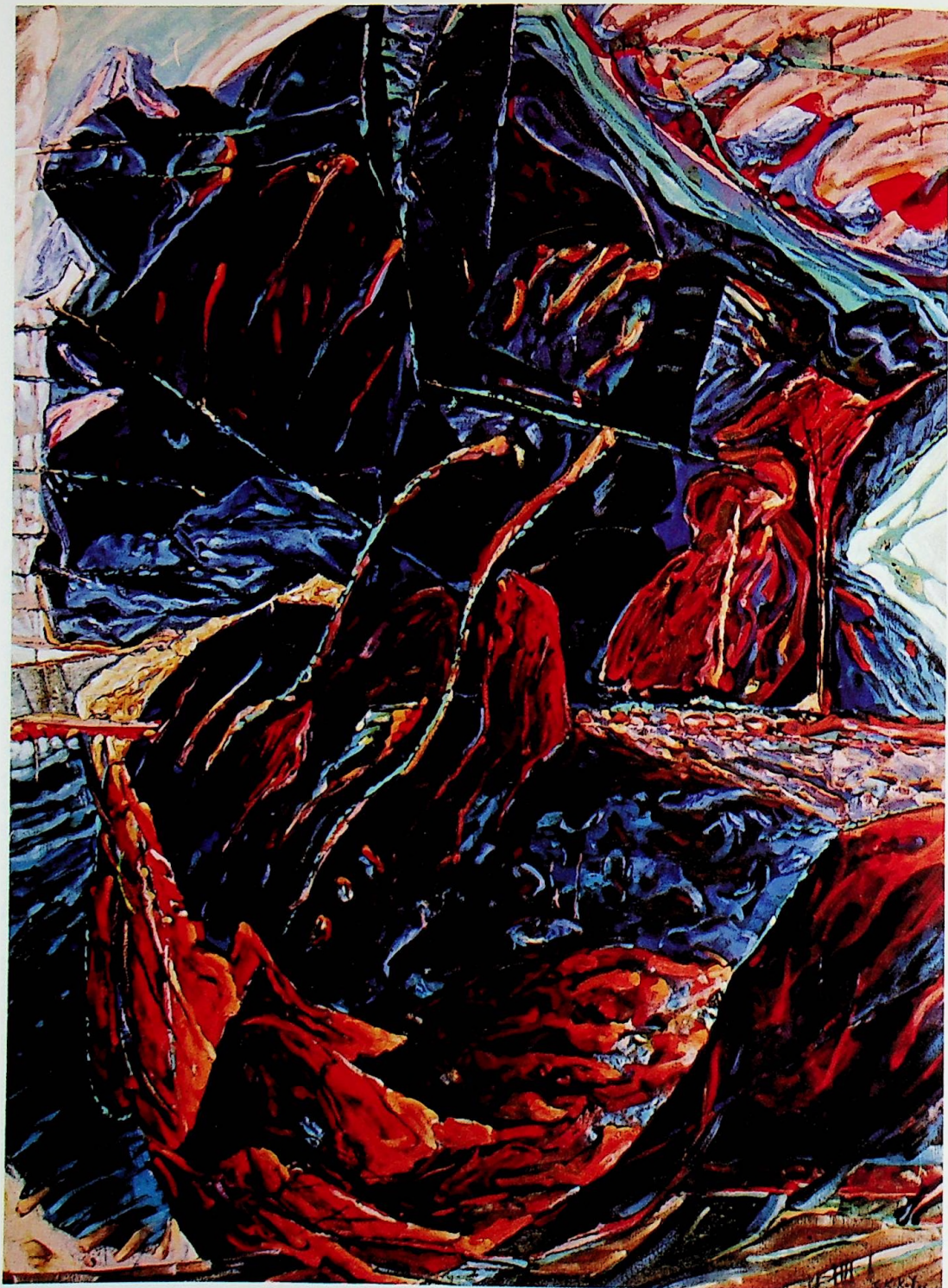
There are very few middle-generation painters whose approach to nature landscape has evolved into such an individual, trusting and suggestive relationship as it has in the work of Eugen Kokot. His landscape is an organic whole – significant equally in life and painting.

Although the shaping of Kokot's career in the 1960s begins at a time of the predominant experience of Art Informel in our midst and continues during object-oriented pop-art – which, as Rolf Ewdever points out, breaks, with its »programme of the exterior«, the hitherto undisputed dominance of abstraction – the painter opted for a sign-system, an elementary process of finding plastic adequates for reality with which to build an independent plastic organism, firmly organized and of a lucidly evocative harmony. Kokot's trust in nature and its indestructible essence manifested itself in the tectonics and unity of firmly profiled planes, in accentuated cores, rich texture in which, renamed and sublimated, the original substance and vitality of landscape facts could be recognized.

This apparently optimistic force in the construction of the picture, in the overall lucidity and clearness of its structure and cohesive unity of its energy underwent gradual changes at the beginning of the 80s. A certain »post-modern impulse« was present in new configurations of landscapes formed by deep energetic shock which eroded and reconstructed the older ones. The emblematic character of the earlier works, a firm, indestructible, lasting and absolute substratum of reality turned into a »force and tension field« in which security is replaced by query, undermining the heroic syntagm of understurbed confidence.

Quite indicative in this evolution of Kokot's work was an exhibition in the Forum Gallery in 1983, when Vladimir Maleković noticed that Kokot's vision of motive and his treatment of it are alternately microscopic and planetary, signalling on one hand a »more direct experience of things«, and on the other definition of landscape in an atmosphere of cosmic wholeness. A tendency towards plethora, towards multiplicity of meanings and an attempt to see a multitude of consecutive positions at a glance manifested itself as a striving towards a harmony which instead of cancelling differences, articulates them all the more. A forceful, baroque surface rhythm in a contrapunctal arrangement of faceted planes signalled a process of renewal, a landscape in which an identification of being and nature is ever more present, its expression ever more spontaneous. Kokot's landscapes became permeable for the kind of sensibility which penetrates deeply into unknown foundations of life and provides us with new perceptions. Nature assumes universal status and all our hopes and fears materialize in it. With its strong plasticity it demonstrates an almost unbridled violence of nature and life rhythms, their harmonies and opposition, in a spatial movement at once centripetal or unlimited. He manages to make the primeval mystery glow like an ember on his canvasses, not as a rhetorical phrase but as a live, agile reality of the painting which points toward original fullness, luxuriance, toward the exotics of a Dionysian vitality and mysteriousness of the horizons it heralds. Mythical and archetypal connotations are related to the peculiarities of his handwriting, his colorist expression and sculptural dramaturgy in which the vital elan of the beginnings is felt, and in which »a hope for salvation is fed by a yearning for paradise lost«. But the awareness of the existing and the impulse of imagination in Kokot's painting do not suggest safe havens on a scale of wellknown places. His is an art of searching, of voyaging, of tempeste; movement and affirmation; the state of being exposed as well as of possible shelter. Finally, a project in which »memory« plays its part as a place of reference, directing, supporting and expanding human experience.

What makes this cycle of Kokot's painting exemplary is a superior expression of a »conflicting duality«, inherent in things and phenomena, nature and life, and requiring solution, bridging of the »gap between practice and happiness«, (Adorno). Manifest vitalism and plastic activism in Kokot's work are means by which fragmented and threatened human reality is focussed on a quest for a common agreement in the dramatic, polyphonic structure of the painting, taking up an isolated and particular place in Croatian contemporary landscape painting.

BIOGRAFIJA

EUGEN KOKOT, rođen je u Labinu 9. veljače 1940. U Zagrebu završio školu Primjenjene umjetnosti, slikarski odjel i diplomirao 1966. godine na Akademiji likovnih umjetnosti u klasi prof. Raula Goldonija. Bio je suradnik Majstorske radionice Krste Hegedušića od 1966 – 1970. god. Uz slikarstvo bavi se ilustracijom, opremom knjiga i grafikom, izdao dvije grafičke mape. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu docent je crtanja i slikanja od 1985. god. Od 1967. god. sudjeluje na mnogim skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Boravio u Italiji, Austriji, Saveznoj Republici Njemačkoj, Demokratskoj Republici Njemačkoj, Švedskoj, Francuskoj, Čehoslovačkoj, Mađarskoj i Narodnoj Republici Kini. Član je Galerije Forum od 1979. god.

Adresa Eugen Kokot
41000 Zagreb
Savska cesta 6/III
tel. 041 / 412-719

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1971. LABIN – GALERIJA NARODNOG MUZEJA
PULA – IZLOŽBENI SALON
- 1972. ZAGREB – GALERIJA KNJIZNICE VLADIMIR NAZOR
- 1977. ZAGREB – STUDIO GALERIJE KARAS
PAZIN – GALERIJA ETNOGRAFSKOG MUZEJA ISTRE
- 1978. ZAGREB – GALERIJA DUBRAVA
- 1979. ZAGREB – GALERIJA FORUM
ZAGREB – GALERIJA MLADOST
PULA – IZLOŽBENI SALON
LABIN – GALERIJA NARODNOG MUZEJA
ROVINJ – GALERIJA ZAVIČAJNOG MUZEJA
- 1981. VELIKA GORICA – GALERIJA GALŽENICA
- 1982. ČAKOVEC – MUZEJ MEDIMURJA
- 1983. ZAGREB – GALERIJA FORUM
DUBROVNIK – GALERIJA MEĐUNARODNOG SLAVISTIČKOG CENTRA SR HRVATSKE
- 1984. FRANKFURT / M – GALERIJA SAVIGNY STRASSE 22
SKOPLJE – GALERIJA CENTRA ZA KULTURU I INFORMACIJE
- 1985. ZAGREB – GALERIJA VOČARSKA
ZAGREB – GALERIJA MLADOST
LABIN – GALERIJA NARODNOG MUZEJA
- 1986. POREČ – GALERIJA NARODNOG SVEUČILIŠTA
BUZET – GALERIJA ZAVIČAJNOG MUZEJA
KARLOVAC – GALERIJA »ZILIK«
ZAGREB – GALERIJA RNS-A MOŠA PIJADE
- 1988. ZAGREB – GALERIJA FORUM

NAGRADE:

1969. ZAGREB – NAGRADA 4. ZAGREB-BAČKOG SALONA
ZAGREB – NAGRADA SALONA MLADIH
1970. ZAGREB – NAGRADA ZVONO LOTRŠČAKA, UREDNIŠTVA VEČERNJEG LISTA
1971. PIRAN – NAGRADA 2. IZLOŽBE ARS HISTRIAE ZA SLIKARSTVO
1976. CETINJE – POSEBNO PRIZNANJE ZA SLIKARSTVO LIKOVNOG SALONA 13. NOVEMBAR
1978. PULA – NAGRADA 6. IZLOŽBE ARS HISTRIAE ZA SLIKARSTVO
1980. PAZIN – NAGRADA 7. IZLOŽBE ARS HISTRIAE ZA GRAFIKU
1981. ZAGREB – NAGRADA 16. ZAGREB-BAČKOG SALONA
1986. LABIN – SREBRNA PLAKETA SKUPŠTINE, OPĆINE LABIN ZA LIKOVNA I RESTAURATORSKA DOSTIGNUĆA
1986. SISAK – NAGRADA ZA SLIKARSTVO 16. KOLONIJE LIKOVNIH UMJETNIKA ŽELJEZARE SISAK

POPIS IZLOŽENIH RADOVA

1. »MELANKOLIJA ODLASKA« 1986. g. 80 x 100 cm, ulje
2. »ZEMLJA ISKONA« 1986. g. 185 x 135 cm, ulje
3. »POD SVODOM OBLAKA« 1986. g. 200 x 135 cm, ulje
4. »STRMINE« 1986. g. 148 x 115 cm, ulje
5. »TENARIJSKI TJESNAC« 1987. g. 200 x 148 cm, ulje
6. »OBLACI NAD POLJEM« 1987. g. DIPTIH, 148 x 230 cm, ulje
7. »ELIZEJSKA BRDA« 1987. g. 200 x 135 cm, ulje
8. »OBLAK KOMETA« 1987. g. 148 x 115 cm, ulje
9. »PRED ULAZOM« 1987. g. 116 x 159 cm, ulje na drvu
10. »PLAVA BRDA« 1987. g. 80 x 60 cm, ulje
11. »PRIZEMLJENI OBLAK« 1987. g. 80 x 60 cm, ulje
12. »PRED NEVEROM« 1987. g. DIPTIH, 80 x 120 cm, ulje
13. »POSILIJE VIHORA« 1988. g. 200 x 148 cm, ulje
14. »NEMIRNI HORIZONT« 1988. g. 200 x 148 cm, ulje
15. »NA VJETRU« 1988. g. 70 x 50 cm GVAŠ

ČLANOVI GALERIJE FORUM MEMBERS OF THE FORUM GALLERY

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRIŠČIĆ
RAUL GOLDONI (1919–1983)
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
ZLATKO KESER
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ
FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
EDO MURTIĆ
DALIBOR PARAĆ
ŠIME PERIĆ
OTON POSTRUŽNIK (1900–1978)
ZLATKO PRICA
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ

U GALERIJI FORUM IZLAGALI SU EXHIBITIONS IN THE FORUM GALLERY

FERDINAND KULMER
GIUSEPPE ZIGANA
LAZAR VOZAREVIĆ
JOAN MIRO
NIKOLA REISER
EDO MURTIĆ
IVAN LOVRENČIĆ
ZLATKO PRICA
IVO ŠEBALJ
VASKO LIPOVAC
ANTE KUDUZ
ŠIME PERIĆ
ACHILLE PERILLI
OTON POSTRUŽNIK
EMILIO VEDOVA
FRANO ŠIMUNOVIĆ
KSENIIJA KANTOCI
STEVO BINIČKI
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
RICHARD MORTENSEN
IVO FRIŠČIĆ
VIRGILIJE NEVJESTIĆ
MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
LOJZE SPACAL
TONI BENETTON
BOŠKO PETROVIĆ
LJUBOMIR PERČINLIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ
JOSIP DIMINIĆ
ANTE JAKIĆ
NIKOLA KOYDL
RAUL GOLDONI
PREDRAG NEŠKOVIĆ
DALIBOR PARAĆ
PETAR HADŽI BOŠKOV
BOGDAN BOGDANOVIĆ
ALBERT KINERT
MILE SKRAČIĆ
SPASE KUNOVSKI
BORO MITRIČESKI
FADIL VEJZOVIĆ
PIERO TARTICHIO
VLADIMIR STRAŽA
BELIZAR BAHORIĆ
BRANKO RUŽIĆ
GRAFIČARI IZ HAMBURGA
SUVRREMNI UMJETNICI IZ
SR MAKEDONIJE
MERSAD BERBER
MIODRAG B. PROTIĆ
STANKO JANČIĆ
ANTE KAŠTELANČIĆ
ROBERT RAUSCHENBERG
KOSTA ANGELI RADOVANI
OTO LOGO
MILAN KONJOVIĆ
PETAR MAZEV
GUALTIERO MOCENNI
LJUBOMIR KARINA
RATKO JANJIĆ-JOBO
STOJAN ČELIĆ
ISMAR MUJEZINOVIĆ
EUGEN KOKOT
ŽIVA KRAUS
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
MAJA DOLENCIĆ-MALEŠEVIĆ

DRAGO TRŠAR
ANDREJ JEMEC
ELIZABETH FRANZHEIM
SUVRREMNA UMJETNOST
KOSOVA
JEAN MESSAGIER
TADEUSZ LAPINSKI
IVO KALINA
MATKO TREBOTIĆ
GRUPA MLADIH AUTORA IZ
ZAGREBA
ANTE MARINOVIĆ
MUSLIM MULLIQI
AGIM CAVDARBASHA
OLGA JANČIĆ
ZLATKO KESER
DURO PULITIKA
SLAVKO KOPAČ
SHYQRI NIMANI
LUKŠA PEKO
BORIS DOGAN
DORA KOVAČEVIĆ
SOFIJA NALETILIĆ-PENAVUŠA
GLIGOR ČEMERSKI
JOSIP BIFFEL
KUZMA KOVAČIĆ
STANKO POSAVEC
ENGJELL BERISHA-BEFRE
DUŠKO ŠIBL
LJUBOMIR STAHOV
DURO SEDER
ŠIME VULAS
JASNA MARETIĆ
ŠPANJOLSKO KIPARSTVO MULTIPLA
TRINAEST SOVJETSKIH GRAFIČARA
MIRO VUCO
RODOLJUB ANASTASOV
CARLO CIUSSI